

Посланица Јеврејима

Али кад је дошао Христос, Првосвештеник будућих добара, кроз већу и савршенију скинију, нерукотворену, то јест не од ове творевине,

Не са крвљу јарчијом ни јунчијом, него са својом крвљу уђе једном за свагда у Светињу извршивши вјечно искупљење.

Јер ако крв јараца и јунаца и пепео од јунице, којом кад се кропе нечисти освећује их да буду тјелесно чисти,

Колико ли ће више крв Христа, који Духом вјечним принесе себе непорочна Богу, очистити савјест вашу од мртвих дјела, да би служили Богу живоме и истинитоме.

У уторак 7. априла славимо празник Благовести Пресвете Богородице, благе вести свега рода људског. "Благовести земљо радост велику; хвалите небеса славу Божју" певамо тога дана. Блага вест нам открива план безграничне љубави Божје: Син и логос Божји, друго лице Св. Тројице, узима на себе људску природу, постаје исти као и ми, осим греха, да би нас спасао пропасти и смрти.

"И ушавши к њој анђео рече: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом. благословена си ти међу женама" (Лк. 1,28)

При храму Св. цара Константина и Јелене свакодневно се савшавају богослужења:

јутарња: 7:30 часова

вечерња: 17 часова

Света Литургија

Средом и петком 7:30 часова

недељом и празником: 8 часова

У току поста сваког уторка и суботе у 17 часова савшава се света тајна исповести

Телефон храма:

018/ 535 333

018/ 539 383

Година 3.

5. април 2009.

бр. 5

Један благодатни живот

Данас се наша Црква сећа блажене успомене једне свете жене, блажене матере наше Марије Египћанке, која је са крајњих маргина досегла до подвижничког живота. Њен живот је једна жива блажена историја, историја адамовске нагости, телесног и душевног бестрашћа, одбацивања човекових слабости, напуштање природне логике и историја девствености тела и духа. То је историја погружења у безграничне дубине Благодати Божје. Ње се Црква сећа пред крај Четрдесетнице, подстичући на будност и снажно фокусирајући, јер је блажена Марија живела у хаосу греха, а потом пронашла смиао истинског покајања (преумљења) и праштања, проведши пуних четрдесет и седам година у Јорданској пустињи. Открила нам је колико је безгранична љубав Божја према нама нејаким и грешним људима. Како је безброј путева које нам Бог нуди у свакодневници живота, да би свакога од нас довео до спасења. Са колико унижења, чистоте и трпељивости припрема и чека кајање сваког од нас.

Безгранична љубав и човекољубље

Шта је то у нама што нам отвара пут ка Господу, Који долази да буде распет за грех света, или шта је то што нас спасава? Света Марија Египћанка нас поучава да оно што је са наше стране неопходно јесте свест о нашој грешности или немање поуздања у сопствене снаге, што нас усмерава када изгарамо жаром за личним односом и љубављу и када смо жедни, божанском страшћу, љубави и милости Божје.

Не можемо се надати у себе, већ имати поверења само у Бога, Онога који подиже мртве, оне који су „гресима умртвљени“. Оно што нас коначно спасава јесте безгранична Божја љубав, која је печат тајне постојања Бога и вечности човека.

Нико, драга браћо, није одлучен од љубави Божје, јер човек, био и у греху или на крајњим границама свога достојанства, не престаје да буде Божје дете. Уосталом, ко може да нас увери да је човек оно што чини или да је слободан у делима својим, или да воли оно што дела?

Недеља 5. поста,
Преподобне Марије Египћанке
Глас 1. Јеванђеља по Марку
(Гл. 10, ст. 32 – 45)

Јеванђеље по Марку

А кад узлажаху путем у Јерусалим, Исус иђаше испред њих, а они се чуђаху, и за њим иђаху са страхом.

И узевши опет Дванаесторицу, поче им казивати ће му се догодити:

Ево идемо горе у Јерусалим, и Син Човјечији биће предан првосвештеницима и књижевницима, и осудиће га на смрт, и предаће га незнабошцима;

И наругаће му се, и шибатће га, и плуваће га, и убиће га, и трећи дан васкрснуће.

И дођоше пред њега Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: Учитељу, хоћемо да нам учиниш што ћемо те молити.

А он им рече: Шта хоћете да вам учиним?

А они му рекоше: Дај нам да сједнемо један с десне стране теби а други са лијеве, у слави твојој.

А Исус им рече: Не знате шта иштете; можете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којим се ја крстим?

А они му рекоше: Можемо. А Исус им рече: Чашу, дакле, коју ја пијем испијете; и крштењем којим се ја крстим крстићете се;

Али да сједнете с десне стране мени и с лијеве није моје да дам, него ће се дати којима је припремљено.

И чувши то десеторица почеше се срдити на Јакова и Јована.

А Исус дозвавши их рече им: Знате да они који се сматрају владарима народа господаре њима, и великаши њихови владају над њима.

Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде међу вама велики, нека вам служи:

И који хоће међу вама да буде први, нека буде свима слуга.

Јер Син Човјечији није дошао да му служе него да служи, и да даде живот свој у откуп за многе.

Искушење самооправдавања

Блажена Марија постаје пример вернима, који су уловљени у замку искушења самооправдавања и самодовољности, јер представља оно што јесте: сушто, биће које ће поново обући у благодат Божју. Приноси управо оно што Бог препознаје и што очекује од човека: дубине тајне срца, покајање (преумљење), које нас спасава и освећује.

Покајање је преумљење, нови смисао, динамични прелазак са „неприродног на природно, и од злог узношење ка Богу подвигом и страдањем“. Ово нам јасно показује да покајање није саображавање Закону, већ потресни сусрет са Христом.

Корак спасења

„Приближите се Богу и Он ће се приближити вама“ (Јк. 4,8). Ако начинимо један корак ка Богу, Он чини десет ка нама. Пакао није припремљен за грешнике већ за оне који се не кају. За оне који не препознају своју недостојност, који не упознају величину праштања, који не уочавају рај љубави Божје, који не живе надом вере.

Црква може сваком човеку да поручи: Не бој се ничега, никад се не бој и не очајавај. Када се покајеш, Бог ће ти све остало подарити. И не постоји, нити може да постоји, не може никада на свету да се догоди такав грех који Бог неће опростити ономе који се искрено покаје. Човек једноставно не може да начини тако велики грех који би исцрпео неисцрпну љубав Божју.

Власт зла

Много пута се сусрећемо са једним “побожним” ставом који Бога представља као онога који “допуста” несреће у нашем животу. “Бог је допустио да се разболиш”, често чујемо, “како би те привео себи”. Вероватно је овај став добронамеран, али је неопходно увидети да никакв облик зла није од Бога-чак га и не допуста. Човек је тај који је својом слободом изабрао зло и који је овај свет предао власти зла; и од тада зло влада и сваког тренутка се окреће против човека. Но Христос је дошао у свет како би се суочио са злим и како би га поразио. И зато када и ми у своме животу проживљавамо зло као болест, неуспех, губитак, самоћу, смрт, имајмо на уму да је крај нас Онај који му се лично супроставио. И као што је из апсолутног зла (смрти), коме се Он супроставио, могао да се роди живот (Васкрсење), тако из сваке наше несреће може да изрони живот Царства Његовог.